

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.509 van 28 mei 1999

A. 64.096/VIII-1158
(voorheen VI-12.490)

In zake : **BAUDART** Guy,
rue des Flaches 62
6280 Gerpinnes,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

Tussenkomen partij :

PASTURE Jean,
rue Henri Marbehant 19/A
6840 Longlier.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 15 juni 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Guy BAUDART de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 7 april 1995 houdende benoeming van Jean PASTURE tot hypotheekbewaarder te Neufchâteau met ingang van 1 december 1994;

Gezien het op 29 januari 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean PASTURE vraagt als tussenkomen partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 7 februari 1996, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 december 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 30 april 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DERRICK, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van mevrouw ROLAND, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt, en van de tussenkomende partij Jean PASTURE;

Gehoord het andersluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker geslaagd is voor een vergelijkend examen voor overgang naar de graad van hoofdcontroleur (rang 11) - sector van de belasting over de toegevoegde waarde (BTW) - dat afgesloten is op 22 september 1971; dat hij vervolgens geslaagd is voor de test over de beroepsbekwaamheid voor de graad van ontvanger A (rang 11) - sector registratie en domeinen - die afgesloten is op 29 maart 1997, en dat hij op 1 december 1977 rang heeft ingenomen als ontvanger A van de sector registratie; dat Jean PASTURE voor dezelfde examens is geslaagd, maar dat die op 30 september 1975 zijn afgesloten; dat hij op 1 maart 1976 als ontvanger A is benoemd; dat Jean PASTURE na een benoemingsprocedure, waarvoor verzoeker zich als gegadigde had opgegeven, bij een koninklijk besluit van 7 april 1995 benoemd is tot hypotheekbewaarder te Neufchâteau; dat dit de bestreden handeling is;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van de artikelen 4 en 5, § 2, van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 betreffende de bevordering in graad en de mutaties in de buitendiensten van het bestuur der registratie en domeinen; dat hij betoogt dat in de rangschikking die door de administratie van de BTW, registratie en domeinen is vastgesteld en waarop die administratie steunt om de benoeming van Jean PASTURE te rechtvaardigen, uitsluitend rekening wordt gehouden met de geslaagden voor de examens die toegang verlenen tot rang 11 van de sector registratie van de voornoemde administratie, zonder acht te slaan op de geslaagden voor het vergelijkend examen dat georganiseerd is in 1970-71 en afgesloten is op 22 september 1971 en dat toegang verleent tot de rangen 11 en hoger van de sector van de belasting over de toegevoegde waarde, en dit terwijl deze betrekking krachtens artikel 5, § 2, van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 zou moeten worden

voorbehouden aan de hoofdcontroleurs en aan de ontvangers A, aangezien de graad van hoofdcontroleur eigen is aan de sector van de BTW; dat hij stelt dat de verwerende partij een uiteenlopende uitleg heeft gegeven over die handelwijze; dat hij betoogt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de overgangsmaatregelen waarin voorzien wordt door bijlage IV, rubriek VI, B1, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971, waarin wordt gesteld dat "de ambtenaren, die vóór 1 oktober 1971 de vereiste aanspraken konden doen gelden om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang, geacht (worden) geslaagd te zijn voor de specifieke proeven van rang 11 voor elk van beide sectoren"; dat verzoeker stelt dat de verwerende partij ervan uitgaat dat die bepaling alleen van toepassing is op de gegadigden die in aanmerking komen voor benoeming overeenkomstig de in 1971 vigerende regelgeving, terwijl de concrete benoemingsvoorwaarden van 1971 geen uitstaans hebben met de overgangsbepalingen zoals deze in 1995 behoren te worden toegepast; dat verzoeker van oordeel is dat hij Jean PASTURE behoorde voor te gaan in de rangschikking die hij heeft opgesteld op grond van de data waarop de verschillende examens zijn bekendgemaakt; dat hij daaraan toevoegt "dat het bij circulaire van 25 mei 1970 bekendgemaakte examen, waarvoor verzoeker als derde is gerangschikt, de gegadigden niet de mogelijkheid heeft geboden om deel te nemen aan het examengedeelte voor de sector registratie, welk gedeelte de administratie niet heeft georganiseerd, hetgeen strijdig is met wat voorgeschreven wordt door punt III van bijlage IV van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971, en dat de wijziging van artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 pas is doorgevoerd bij koninklijk besluit van 7 oktober 1977, dus na de data van welslagen van beide gegadigden voor alle examengedeelten die toegang verlenen tot rang 11";

Overwegende dat de verwerende partij in hoofdzaak betoogt dat krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 tot hypotheekbewaarder kunnen worden benoemd de "ambtenaren die de vereiste titels hebben om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de Sector der Registratie en Domeinen en die, op de datum waarop de betrekking vacant wordt, ten minste vierentwintig jaar dienstanciënniteit hebben verworven sedert de datum van het proces-verbaal van de proef waardoor bedoelde titels werden verkregen"; dat zij erop wijst dat artikel 5, § 2, van datzelfde koninklijk besluit tien betrekkingen van hypotheekbewaarder, waaronder die van Neufchâteau, voorbehoudt aan de hoofdcontroleurs en de ontvangers A; dat volgens haar, blijkens de personeelsformatie van het Ministerie van Financiën, uitsluitend in de sector registratie voorzien wordt in de graad van hypotheekbewaarder en daarvoor alleen de ambtenaren in aanmerking komen die de vereiste aanspraken bezitten om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in die sector; dat de verwerende partij betoogt dat het college van dienstchefs bij het onderzoek van de sollicitaties vastgesteld heeft dat noch verzoeker, noch enige andere gegadigde voldeed aan de voorwaarde gesteld inzake dienstanciënniteit en voorgesteld heeft om van deze voorwaarde af te wijken; dat zij van oordeel is dat verzoeker de aanspraken om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de sector der registratie en domeinen pas verworven heeft nadat hij geslaagd is voor de test over de beroepsbekwaamheid voor de graad van ontvanger A van de registratie, waarvan het proces-verbaal op 29 maart 1977 is afgesloten, en dat aan de voorwaarden inzake anciënniteit en rang voor de toekenning van die betrekking voldaan moet zijn op de datum waarop de betrekking vacant wordt, in casu op 1 december 1994; dat

wat betreft bijlage IV, rubriek VI, van het koninklijk besluit van 28 oktober 1971, de verwerende partij stelt dat verzoeker precies met toepassing van die specifieke bepalingen en nadat hij geslaagd was voor het vergelijkend examen voor overgang naar de graad van hoofdcontroleur (sector van de BTW), heeft kunnen deelnemen aan het specifieke examen dat toegang verleent tot de graad van ontvanger A (sector van de registratie en domeinen); dat zij stelt dat verzoeker, die op 1 december 1977 rang heeft ingenomen als ontvanger A (sector van de registratie), krachtens de algemene bepalingen inzake rangschikking zoals vastgesteld in de artikelen 11 tot 15 en meer in het bijzonder, in casu, in artikel 13, § 3, na Jean PASTURE komt, die op 1 mei 1976 in dezelfde hoedanigheid rang heeft ingenomen; dat, wat de overgangsmaatregelen betreft, de verwerende partij betoogt dat met toepassing van een aantal bepalingen die zij aangeeft, verzoeker zijn aanspraken op benoeming in rang 11 niet vóór 1 oktober 1971 kan doen gelden, maar alleen op die datum zelf, en dat de door hem aangevoerde overgangsmaatregelen derhalve niet op hem van toepassing zijn; dat zij betoogt dat indien verzoekers stelling wordt gevolgd, hij geen enkel voordeel zou hebben gehaald uit deelname aan een test over de beroepsbekwaamheid voor de graad van ontvanger A van de registratie, welke test afgesloten is bij proces-verbaal van 29 maart 1977; dat zij het door verzoeker gehanteerde rangschikkingscriterium laakt, namelijk de data van bekendmaking van de examens;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord stelt dat de door de verwerende partij meermaals herhaalde bewering dat voor de graad van hypotheekbewaarder alleen de ambtenaren in aanmerking komen die de vereiste aanspraken bezitten om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de sector der registratie en domeinen, strijdig is

met een circulaire van 7 oktober 1977, waarin wordt gesteld dat de bepalingen inzake de toegang tot de graad van hypotheekbewaarder omgewerkt zijn om de toegang daartoe te beperken tot de ambtenaren uit de sector der registratie of degenen die over de aanspraken beschikken voor een benoeming in beide sectoren van de administratie; dat volgens hem de artikelen 4 en 5, § 2, van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 in dat verband overigens duidelijk zijn; dat verzoeker eveneens teruggrijpt naar het verslag aan de Koning dat aan dat besluit voorafgaat; dat hij stelt dat voor een goed begrip van de overgangsmaatregelen een beroep gedaan moet worden op het gewone taalgebruik zodat onder de uitdrukking "de vereiste titels hebben om te dingen naar een betrekking" het slagen voor het bevorderingsexamen verstaan wordt; dat hij voorts wijst op een aantal tekortkomingen in de stelling van de verwerende partij;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie de interpretatie rechtzet die door de met het onderzoek van de zaak belaste auditeur gegeven is aan de overgangsmaatregel bepaald in bijlage IV, rubriek VI, B, 1°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het Ministerie van Financiën; dat zij betwist dat verzoeker over de aanspraken beschikt voor bevordering in de beide sectoren doordat ze geslaagd is voor het vergelijkend examen voor overgang naar de graad van hoofdcontroleur BTW op 22 september 1971; dat zij tot slot stelt dat de voornoemde bepaling in zeer algemene bewoordingen is gesteld en dat ze, op grond van de circulaires waarmee de examens en de opgelegde leerstof worden bekendgemaakt, een onderscheid maakt tussen "monovalente" en "bivalente" examens; dat verzoeker volgens haar in 1971 geslaagd is voor een "monovalent" examen, waardoor hij kon dingen naar betrekkingen van rang 11 binnen de sector van de BTW, met uitzondering

van de betrekkingen van ontvanger in de sector van de registratie en domeinen;

Overwegende dat de argumenten van de tussenkomen partij in dezelfde lijn liggen als die van de verwerende partij;

Overwegende dat artikel 4 van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 betreffende de bevordering in graad en de mutaties in de buitendiensten van het bestuur der registratie en domeinen luidt als volgt :

" Onverminderd de bepalingen van artikel 75 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937, kunnen hypotheekbewaarder worden benoemd, de ambtenaren van het hoofdbestuur en van de buitendiensten, die de vereiste titels hebben om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang in de Sector der Registratie en Domeinen en die, op de datum waarop de betrekking vacant wordt, ten minste vierentwintig jaar dienstanciënniteit hebben verworven sedert de datum van het proces-verbaal van de proef waardoor bedoelde titels werden verkregen";

dat de overheid derhalve, wat betreft de voorwaarde van de dienstanciënniteit, terecht geoordeeld heeft dat noch verzoeker - voor wie die anciënniteit berekend moet worden vanaf 22 september 1971 - noch enige andere gegadigde daaraan voldeed, en die anciënniteit ingekort heeft; dat krachtens artikel 5, § 2, eerste lid, van dat besluit "de bewaringen (...) van Neufchâteau (...) de hoofdcontroleurs (...) en de ontvangers A (worden) voorbehouden"; dat er geen betwisting bestaat omtrent het feit dat alleen de ambtenaren die de vereiste aanspraken hebben voor een benoeming in de sector van de registratie in aanmerking komen voor de graad van hypotheekbewaarder; dat er ook geen betwisting bestaat omtrent het feit dat als rangschikkingscriterium de graadanciënniteit in aanmerking wordt genomen; dat krachtens bijlage IV, rubriek VI, B, 1°, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het Ministerie van

Financiën "de ambtenaren, die vóór 1 oktober 1971 de vereiste aanspraken konden doen gelden om te dingen naar de betrekkingen van rang 11 of van een hogere rang, geacht (worden) geslaagd te zijn voor de specifieke proeven van rang 11 voor elk van beide sectoren"; dat in artikel 13, §§ 1 en 3, van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 evenwel het volgende wordt bepaald :

" § 1. Wanneer er in bijlage IV aldus over beschikt wordt :

1° omvatten de examens specifieke proeven voor bepaalde groepen van betrekkingen of voor bepaalde sectoren;

(...)

§ 3. Wanneer de ambtenaren, die, van de in § 1 bedoelde bepalingen genoten hebben, kandidaat zijn voor een benoeming in of voor een mutatie naar een betrekking voor welke niet dezelfde bijzondere benoemingsvoorwaarden gesteld zijn, wordt geen rekening gehouden met de benoemingen bekomen bij toepassing van deze bepalingen.

In dat geval, wordt de rangschikking van die kandidaten vastgesteld door hen fictief, inzake graad en graadanciënniteit, een gelijkwaardige toestand te verlenen als die welke zij zouden bekomen hebben bij ontstentenis van de benoemingen waarmee geen rekening werd gehouden";

dat die bepalingen op verzoeker van toepassing zijn; dat voor de berekening van de graadanciënniteit en voor de vaststelling van de rangschikking voor de bestreden benoeming derhalve geen rekening kan worden gehouden met de anciënniteit die verzoeker verworven heeft in zijn hoedanigheid van hoofdcontroleur; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achtentwintig mei 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.